

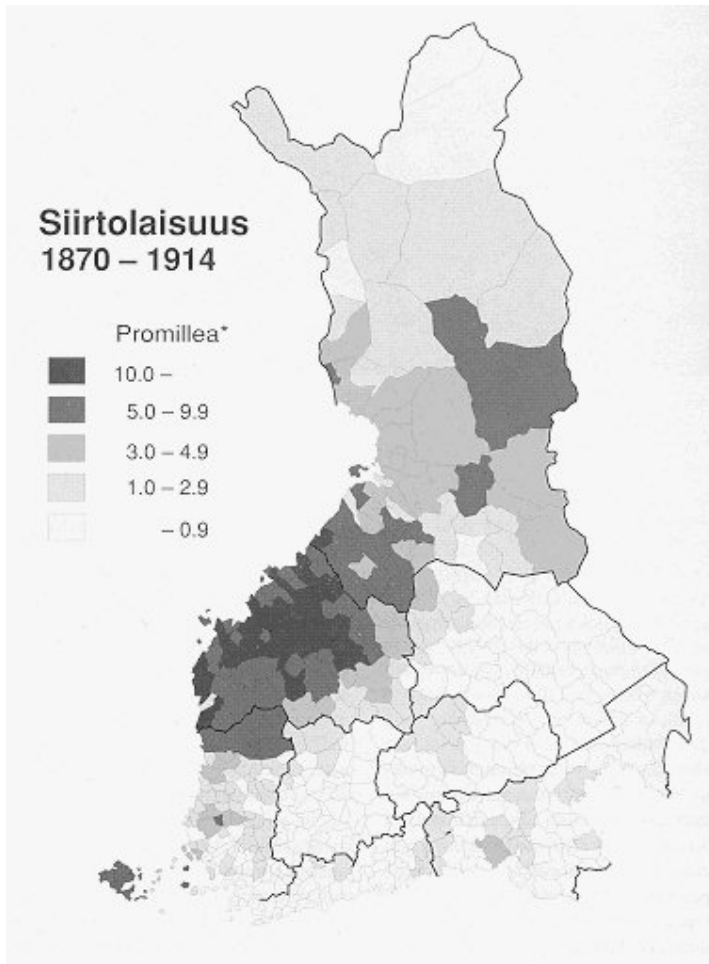
Siirtolaisuus Suomesta Yhdysvaltoihin

Ensimmäiset Amerikkaan muuttaneet suomalaiset kuuluivat ruotsalaisiin retkikuntiin, jotka jo 1600-luvun ensimmäisellä puoliskolla perustivat "Uuden Ruotsin" siirtokunnan Delaware-joen varrelle, nykyään saman nimisessä osavaltiossa. Yhteensä sinne muutti 500-600 suomalaista pääasiassa Ruotsin ja Norjan metsäseuduilta. Näiden jälkeläisiä oli pennsylvanialainen John Morton (1725-1777), joka oli yksi Yhdysvaltojen itsenäisyysjulistuksen allekirjoittajista vuonna 1776. Hänen isänsä Mårten Mårtensson, joka Värmlannista muutti Amerikkaan, oli joidenkin lähteiden mukaan syntynyt Suomessa. Seuraavat Yhdysvaltoihin tulleet suomalaiset olivat lähinnä merimiehiä ja kullankaivajia.

Varsinaisen siirtolaisuuden Amerikkaan katsotaan alkaneen vuonna 1864, jolloin neljä siirtolaisryhmää, jotka olivat muuttaneet Norjan kautta, asettui asumaan pääasiassa Minnesotaan. Pian tämän jälkeen saapuivat ensimmäiset siirtolaiset Michiganin kaivosalueille. Tässä osavaltiossa on eniten suomalaisten jälkeläisiä. Jo 1870-luvulla oli kysymys massamuutosta. Yhdysvaltoihin asettuneet suomalaiset houkuttelivat luoksensa yhä enemmän väkeä aikaisemmilta kotiseuduiltaan, saman aikaisesti kun kaivosyhtiöiden ja varustamoiden agentit suostuttelivat ennen kaikkea nuoria miehiä ja naisia muuttamaan uuteen maahan.

Suurinta siirtolaisuus oli vuosina 1899-1913, jolloin enimmillään tuli yli 20.000 siirtolaista vuodessa. Siirtolaisuus väheni vuoden 1923 jälkeen, kun Yhdysvaltain viranomaiset alkoivat säännellä maahanmuuttoa. Euroopasta muutti noin 40 miljoonaa ihmistä Pohjois-Amerikkaan. Tähän nähden suomalaissiirtolaisuus oli mitätöntä:

Siirtolaisuus eräistä Euroopan maista Yhdysvaltoihin vuosina 1821-1929 (henkilöiden lukumäärä)	
Saksa	5.900.000
Irlanti	4.600.000
Italia	4.600.000
Itävalta-Unkari	4.100.000
Englanti	3.300.000
Venäjä	3.300.000
Ruotsi	1.100.000
Norja	800.000
-----	-----
Suomi	350.000
<i>(Kero 1996, s. 55)</i>	

Suomalaisten siirtolaisuus Yhdysvaltoihin alkoi Pohjois-Suomesta ja levisi sieltä etelään. Vuosien 1870-1914 aikana oli maastamuutto suurimmillaan (65,9 % koko määrästä), ja jakson muuttajista kokonaista 52 % oli Pohjanmaalta. Muita huomattavia maastamuuttoalueita olivat Lappi, Oulun läänin länsiosa ja Ahvenanmaa.

(Kero 1996, s. 59)

Suurin osa siirtolaisista asettui asumaan kapealle alueelle aivan Kanadan rajan eteläpuolelle. Ensimmäisiä asuinalueita olivat New Yorkin ja Massachusettsin osavaltiot itärannikolla sekä Suurten Järvien luona olevat osavaltiot Michigan ja Minnesota. Vähitellen asutus levisi länteen Montanaan, Kaliforniaan, Oregoniin ja Washingtoniin. Suomalaisista tuskin ketkään asettuivat etelävaltioihin.

Suomalaiset Yhdysvaltain eri osavaltioissa 1930

Taulukko perustuu vuoden 1930 väestönlaskentaan

Osavaltio	Henkilöitä			Prosenttia		
	I sukupolvi	II sukupolvi	Yhteensä	I sukupolvi	II sukupolvi	Yhteensä
Maine	1.406	1.507	2.913	1,0	0,8	0,9
New Hampshire	1.386	1.625	3.011	1,0	0,9	0,9
Vermont	555	521	1.076	0,4	0,3	0,3
Massachusetts	13.077	13.812	26.889	9,2	7,8	8,4
Rhode Island	448	442	890	0,3	0,2	0,3
Connecticut	1.631	1.343	2.974	1,1	0,8	0,9

New York	17.444	9.803	27.247	12,2	5,5	8,5
New Jersey	2.721	2.233	4.954	1,9	1,3	1,5
Pennsylvania	2.125	2.424	4.549	1,5	1,4	1,4
Ohio	5.633	7.176	12.809	4,0	4,0	4,0
Indiana	265	303	568	0,2	0,2	0,2
Illinois	4.302	5.321	9.623	3,0	3,0	3,0
Michigan	27.022	47.207	74.229	19,0	26,5	23,2
Wisconsin	5.724	8.872	14.596	4,0	5,0	4,6
Minnesota	24.360	36.250	60.610	17,1	20,4	18,9
Iowa	70	128	198	0,0	0,1	0,1
Missouri	100	129	229	0,1	0,1	0,1
North Dakota	873	2.408	3.281	0,6	1,4	1,0
South Dakota	825	2.275	3.100	0,6	1,3	1,0
Nebraska	48	94	142	0,0	0,1	0,0
Kansas	52	133	185	0,0	0,1	0,1
Delaware	50	35	85	0,0	0,0	0,0
Maryland	376	245	621	0,3	0,1	0,2
District of Columbia	69	75	144	0,0	0,0	0,0
Virginia	68	78	146	0,0	0,0	0,0
West Virginia	144	127	271	0,1	0,1	0,1
North Carolina	9	17	26	0,0	0,0	0,0
South Carolina	38	55	93	0,0	0,0	0,0
Georgia	104	70	174	0,1	0,0	0,1
Florida	333	304	637	0,2	0,2	0,2
Kentucky	27	29	56	0,0	0,0	0,0
Tennessee	24	38	62	0,0	0,0	0,0

Alabama	51	68	119	0,0	0,0	0,0
Mississippi	52	99	151	0,0	0,1	0,0
Arkansas	10	21	31	0,0	0,0	0,0
Louisiana	82	106	188	0,1	0,1	0,1
Oklahoma	25	41	66	0,0	0,0	0,0
Texas	180	211	391	0,1	0,1	0,1
Montana	2.700	3.351	6.051	1,9	1,9	1,9
Idaho	858	1.040	1.898	0,6	0,6	0,6
Wyoming	633	784	1.417	0,4	0,4	0,4
Colorado	563	689	1.252	0,4	0,4	0,4
New Mexico	41	33	74	0,0	0,0	0,0
Arizona	300	333	633	0,2	0,2	0,2
Utah	507	623	1.130	0,4	0,3	0,4
Nevada	163	84	247	0,1	0,0	0,1
Washington	11.002	11.046	22.048	7,7	6,2	6,9
Oregon	5.507	6.519	12.026	3,9	3,7	3,8
California	8.495	7.931	16.426	6,0	4,5	5,1
Alaska
Hawaii
Yhdysvallat	142.478	178.058	320.536	100	100	100

* I sukupolvi = syntynyt Suomessa, II sukupolvi = ainakin toinen vanhemmista syntynyt Suomessa

(Korkiasaari 1989, s. 29)

Yli 25.000 asukkaan asutuskeskuksia joissa asui enemmän kuin 1.000 suomalaista v. 1920.			
Sija		1920	1900
1.	New York, NY	10.240	3,733
2.	Duluth, MN	3.210	702
3.	Fitchburg, MA	2.823	963

4.	Seattle, WA	2.256	424
5.	Worcester, MA	2.175	1,143
6.	San Francisco, CA	1.810	935
7.	Detroit, MA	1.785	4
8.	Chicago, IL	1.577	416
9.	Portland, OR	1.394	98
10.	Quincy, MA	1.338	n.d.
11.	Cleveland, OH	1.122	79
12.	Minneapolis, MN	1.120	348
13.	Butte, MT	1.003	414
<i>Kaups 1981, s. 64</i>			

Suomenruotsalainen siirtolaishistorioitsija Anders Myhrman, joka syntyi Purmossa ja muutti Yhdysvaltoihin 1910, arvioi suomenruotsalaisten osuuden olleen noin viides osa kaikista Suomen siirtolaisista. Tämän mukaan olisi noin 73.000 suomenruotsalaista muuttanut Amerikkaan vuosina 1870-1929. Vuodesta 1924 lähtien merkittiin äidinkieli passihakemuksen yhteydessä, ja 1924-1929 ruotsinkielisten osuus siirtolaisista oli 21,5 %.

Suomenruotsalaiset asettuivat asumaan itärannikolle Bostonin (Massachusetts) ja Philadelphian (Pennsylvania) väliselle alueelle, Suurten Järvien lähellä oleviin osavaltioihin (Minnesota, Michigan, Illinois ja Wisconsin), vuoristosiin osavaltioihin Arizonan och Brittiläisen Columbian (Kanada) välille sekä Kaliforniaan.

Siirtolaiset valitsivat asuinpaikkansa usein aikaisemman ammattinsa mukaan. Suuri osa siirtolaisista hakeutui uudessa kotimaassaan tiettyihin ammatteihin, koska niissä työvoiman tarve oli suuri. Suomalaiset hakeutuivat 1800-luvun alussa itärannikon kaupunkeihin. Rääpätilit ja myös muut käsityöläiset työskentelivät New Yorkissa, Bostonissa (Massachusetts), Clevelandissa (Ohio) ja Chicagossa (Illinois). Merimiehistä tuli 1860- ja 1870-luvuilla usein rakennustyöläisiä satamakaupunkeihin, kun taas sadoittain työläisiä päätyi Mainen kivilouhimoihin. Suomalaisperäiset metsätyöläiset olivat yleisiä pohjoisissa osavaltioissa, ja Fitchburg (Massachusetts), Detroit (Michigan) sekä Chicago (Illinois) tarjosivat työtä teollisuustyöntekijöille. Osasta tuli kalastajia Washingtonin ja Oregonin osavaltioissa, suomenruotsalaisista lähinnä Washingtonissa. Kaivosteollisuus oli suurimpia työnantajia; kuparikaivospaikkakuntia olivat Calumet, Hancock, Marquette, Ishpeming, Negaunee ja Ironwood Michiganissa, Etelä-Dakotassa oli kulta- ja hopeakaivoksia ja Montanassa ja Wyomingissa hiilikaivoksia. Kaliforniassa suomalaisia työskenteli kultakentillä tai hedelmäviljelyksillä. Naisille oli tarjolla varakkaiden perheiden kotiapulaisen paikkoja sekä työtä mm. tekstiiliteollisuudessa.

Yleisesti sanottiin, että Amerikka oli paratiisi naiselle, mutta helvetti miehelle ja hevoselle. Vähitellen useista raskaissa metsä- ja kaivostöissä olleista tuli maanviljelijöitä keskilänteen. Vuonna 1920 sai noin 25 % suomalaisista toimeentulonsa maataloudesta. He omistivat silloin noin 15.000 tilaa, joista noin 75 % oli Minnesotassa, Michiganissa ja Wisconsinissa ja noin 17 % Tyynen Valtameren rannikolla. Saksalaisten (140.000), ruotsalaisten (60.000) ja norjalaisten (50.000) tilojen määrään verrattuna oli suomalaisia tiloja varsin vähän.

Oli tavallista, että suurista suomalaisista maastamuuttopitäjistä päädyttiin samoille seuduille Yhdysvaltoihin. Ilmajoelta, Nurmosta ja Jurvasta muutettiin Worcesteriin (Massachusetts), Isostakyröstä Ashtabulaan (Ohio) ja Evijärveltä Crystal Fallsiin (Minnesota). Ruotsinkieliset pohjanmaalaiset asettuivat usein asumaan Worcesteriin, ahvenanmaalaiset Norwoodiin (Massachusetts), kokkolalaiset Coos Bay'hin (Oregon) sekä ahvenanmaalaiset, teerijärveläiset ja närpiöläiset New Yorkiin.

Saapuminen Yhdysvaltoihin - Ellis Island

Vuosien 1892 ja 1954 välillä New Yorkin kautta Yhdysvaltoihin saapuvat siirtolaiset astuivat maihin Ellis Islandilla, New Yorkin satamassa olevalla saarella lähellä Vapaudenpatsasta. Yhteensä yli 12 miljoonaa maahanmuuttajaa tuli Ellis Islandin kautta, ja nykyään arvioidaan noin 40 %:lla yhdysvaltalaisista olevan esivanhempia, jotka ovat tulleet tätä tietä. Enimmillään nousi maihin yli 21.000 henkilöä yhdessä päivässä!

Ellis Islandilla tehtiin jokaiselle maahantulijalle lääkärintarkastus. Noin 2 % lähetettiin takaisin samalla laivalla, jolla he olivat tulleet. Kaikki maihinnousseet kirjattiin, ja nämä [matkustajaluettelot](#) ovat nykyään mikrofilmattuina kansallisessa arkistossa (National Archives). Maahanmuuttajien tietokoneelle kirjaaminen on ollut käynnissä usean vuoden ajan, mutta tietokanta ei vielä ole yleisön käytettävissä.

Ellis Island on vuodesta 1990 lähtien ollut suosittu retkikohde sekä newyorkilaisille että tuhansille turisteille. Museossa voi tutustua rakennuksiin sekä esineisiin, valokuviiin ja asiakirjoihin, jotka kuvaavat maahanmuuton suurta aaltoa. Museo vetää projektia, jossa kerätään maahanmuuttajien omia kertomuksia. Ellis Islandin [kotisivulla](#) voi kuunnella joitakin näistä kertomuksista.

Saapuminen Yhdysvaltoihin - matkustajaluettelot

Suomalaiset siirtolaiset saapuivat Atlantin yli höyrylaivoilla lähinnä [New Yorkiin](#) (New York), Bostoniin (Massachusetts), Quebeciin (Kanada), Portlandiin (Maine) tai Philadelphiaan (Pennsylvania). Pohjois-Euroopasta tuli laivoja myös muihin Pohjois-Amerikan satamiin, esimerkiksi Baltimoreen (Maryland), Galvestoniin (Texas), Halifaxiin (Kanada) tai Montrealiin (Kanada). Yhdysvaltojen satamissa matkustajat kirjattiin erityyppisiin matkustajaluetteloihin.

1820-1890-luvut (Customs Passenger Lists)

Vuodesta 1820 lähtien oli jokaisen Yhdysvaltoihin saapuvan laivan kapteenin annettava kaikkien matkustajien luettelo, *Ship's Manifest*. Luettelossa tuli olla matkustajan nimi, ikä, sukupuoli, ammatti, matkustusluokka ja kotimaa sekä tieto mihin maahan matkustaja aikoi asettua asumaan. Matkan aikana kuolleet tuli myös ilmoittaa. Nämä [luettelot](#) on mikrofilmattu ja arkistoitu (National Archives). Luettelot on järjestetty sataman, päivämäärän ja laivan mukaan. Osaan luetteloista liittyy henkilöhakemisto, mutta tärkeimmän sataman eli New Yorkin osalta vain vuosilta 1820-1846.

Löytääkseen tietyn henkilön täytyy tietää mihin satamaan, milloin ja millä laivalla hän on tullut. Silloin voi tilata kyseisen mikrofilmin suoraan arkistosta (National Archives) tai mormoonien sukututkimuskeskuksesta. Jos kyseessä on New York ja laivan nimi ja summittainen päivämäärä on tiedossa, voi kirjasta *Passenger Ships Arriving in New York Harbor 1820-1850* etsiä tarkan saapumispäivän. Tämän perusteella voi sitten tilata kyseisen mikrofilmin tai kopion tietystä sivusta. New Yorkiin saapuneista laivoista löytyy tietoja [tietokannasta](#) joka sisältää runsaasti aineistoa siirtolaislaivoista.

1890-1950-luvut (Immigration and Naturalization Service Passenger Lists)

Maahanmuuttolakeja tiukennettiin 1880-luvulla, ja 1890-luvulla otettiin käyttöön tarkempi maahanmuuttajien kirjaus. Muutos aika vaihtelee eri satamissa.

Luetteloihin on otettu mukaan Yhdysvaltain kansalaiset, jotka palasivat ulkomaan matkalta, vierailijat sekä siirtolaiset. Jokaisesta matkustajasta on täydellinen nimi, ikä, sukupuoli, siviilisääty, ammatti, viimeisin asuinpaikka, saapumissatama, matkan päämäärä Yhdysvalloissa, tieto oliko matkustaja ollut aikaisemmin maassa, milloin ja missä, aikooko matkustaja mennä jonkun sukulaisen luo, sukulaisen nimi, osoite ja sukulaisuussuhde. Vuodesta 1903 lähtien merkittiin rotu, vuodesta 1906 henkilökohtainen kuvaus ja syntymäpaikka ja vuodesta 1907 matkustajan kotimaassa asuvan lähiomaisen nimi ja osoite.

Myös nämä matkustajaluettelot on järjestetty sataman, saapumispäivän ja laivan mukaan. Osaan näistä liittyy henkilöhakemisto alkaen vuosista 1902-1903, New Yorkin kohdalla vuodesta 1897.

[Matkustajaluettelot](#) on mikrofilmattu, ja filmit ovat valtionarkistossa (National Archives).

Yhteenveto luetteloista

Seuraavassa on lista matkustajaluetteloista ja henkilöhakemistoista suomalaisten kannalta tärkeimmistä satamista. Osa henkilöluetteloista voi olla soundex-luetteloita, ks. tämän järjestelmän [kuvaus](#). Lisätietoja matkustajaluetteloista löytyy Michael Tepperin kirjasta *American Passenger Arrival Records*.

Yhdysvalloissa on käynnissä useita suuria projekteja matkustajaluetteloiden saamiseksi tietokoneille ja monien satamien osalta on saatavissa painettuja luetteloita. Millään näistä ei kuitenkaan liene suurta merkitystä suomalaisille.

New York (New York)

Matkustajaluettelot 1820-1957

Henkilöhakemistot 1820-1846, 1897-1948

Saapuneiden laivojen luettelo 1789-1919

Boston (Massachusetts)

Matkustajaluettelot 1820-1943

Henkilöhakemistot 1848-1940

Baltimore (Maryland)

Matkustajaluettelot (liittovaltion) 1820-1909 (suuria aukkoja), 1954-1957

Matkustajaluettelot (paikalliset) 1833-1866

Henkilöhakemistot (liittovaltion) 1820-1952

Henkilöhakemistot (paikalliset) 1833-1866

Portland (Maine)

Matkustajaluettelot 1893-1943

Henkilöhakemistot 1893-1954

Philadelphia (Pennsylvania)

Matkustajaluettelot 1800-1945

Henkilöhakemistot 1800-1948

Vital Records - syntyneet, vihityt ja kuolleet

Yhdysvalloissa kutsutaan syntyneiden, vihittyjen, kuolleiden ja avioerojen todistuksia nimellä Vital Records. Näissä on henkilön nimi, tapahtumapäivä, piirikunta (county) tai kaupunki sekä osavaltio. Usein niissä on kuitenkin huomattavasti enemmän tietoja. Esimerkiksi vihkitietojen yhteydessä voi olla mainittuna vanhempien nimet ja syntymäpaikka. Avioerotodistuksissa voidaan mainita lasten nimet ja kuolintodistuksissa joskus hautauspaikka ja jopa kuolemasta ilmoittaneen nimi. Vital Records säilytetään kyseisen osavaltion virastoissa (Department of Health Services tai Vital Records Office). Syntyneiden ja kuolleiden luettelointi alkaa melkein kaikissa osavaltioissa vuosina 1890-1915, kun taas vihkirekisterit alkavat yleensä samaan aikaan kuin kyseinen piirikunta perustettiin. Tässä on [ohjeita](#) miten pääset alkuun.

Internetistä löytyy myös [ohjeita ja lisätietoja](#) Vital Recordsin käytöstä. Kaikista osavaltioista ja piirikunnista on osoitetietoja viranomaisista joilla on näitä luetteloita, tietoja milloin luettelot alkavat ja mitä otteet maksavat.

Tietoja osavaltioista, joissa asuu eniten suomalaisia:

[Michigan](#), [Minnesota](#), [Massachusetts](#), [New York](#), [Washington](#), [Kalifornia](#), [Wisconsin](#) ja [Oregon](#).

Federal Census - koko maan käsittävä väestönlaskenta

Yhdysvalloissa ei ole samanlaista väestökirjanpitoa kuin Suomessa. Sen sijaan on vuodesta 1790 lähtien tehty joka kymmenes vuosi koko maan kattava väestönlaskenta, *census*. Kaikki 72 vuotta vanhemmat censukset ovat vapaasti tutkijoiden käytettävissä. Ne on mikrofilmattu ja järjestetty osavaltioittain piirikuntien (county) mukaiseen aakkosjärjestykseen. Filmejä myy [National Archives](#), Yhdysvaltojen valtionarkisto, jolla on myös tarkat [luettelot](#) filmeistä. Filmit ovat myös kolmessatoista [alueellisessa arkistossa](#) ja mormoonien sukututkimuskeskuksessa. Näitä filmejä ei tiettävästi ole Suomessa. Ruotsin Växjöissä sijaitseva Emigrantinstitutet on hankkinut valikoiman ruotsalaisalueiden filmeistä vuosilta 1840-1910.

Vuoden 1790 census on osittain tuhoutunut tulipalossa ja säilyneet osat on julkaistu 1900-luvun alussa. Vuoden 1890 census tuhoutui lähes kokonaan tulipalossa 1921. Vuosista 1880-1910 on olemassa n.s. [Soundex](#)-hakemisto, joka helpottaa sukunimen mukaista hakua. Myös tämä hakemisto on mikrofilmattu. Joidenkin alueiden census on julkaistu kirjoina tai cd-levyinä, osa löytyy myös internetistä.

Vuosien 1790-1840 censuksessa on mainittu nimeltä vain perheen päähenkilö, muista vain sukupuoli ja ikä. Vuosina 1850 ja 1860 on jo merkitty kaikkien vapaiden henkilöiden nimi, ikä ja syntymäpaikka. Uusimmissa luetteloissa on huomattavasti enemmän tietoja. Censuksesta on hyötyä vain, jos tietää henkilön tarkan asuinpaikan. Samalla löytyy koko perheen tiedot, koska ne on käsitelty yhtenä kokonaisuutena. Ann B. Hamiltonin kirja *Researchers Guide to United States Census Availability 1790-1920* kuvaa tarkasti, mitä censuksia on saatavilla ja miten niitä kannattaa käyttää.

Census	Mikrofilmirullia	Hakemistorullia	Huomautuksia
1790	12	-	Vain perheen päähenkilön nimi
1800	52	-	- " -
1810	71	-	- " -
1820	142	-	- " -

1830	201	-	- " -
1840	580	-	- " -
1850	1.009	-	Tietoja kaikista henkilöistä, myös syntymäpaikka
1860	1.438	-	- " -
1870	1.761	-	Ulkomailla syntyneiden vanhempien nimet
1880	1.454	2.367	Vanhempien syntymäpaikka, sukulaisuus
1890	3	2	
1900	1.854	7.846	Lisäksi maahanmuuttovuosi ja ikä
1910	1.784	4.642	
1920	2.076	8.585	Vanhempien syntymäpaikka, sukulaisuus

Pääsarjan (*Population Schedules*) lisäksi censuksessa on tietoja maataloudesta (*Agricultural Schedules*), teollisuudesta (*Industrial Schedules*), kuolleisuudesta (*Mortality Schedules*) jne. Viimeksi mainituista on hyötyä sukututkijalle, sillä niissä mainitaan censusta edeltävän vuoden aikana kuolleet.

Naturalization Records - kansalaisuusanomukset

Asuttuaan kaksi vuotta Yhdysvalloissa siirtolainen saattoi jättää ns. *Declaration of Intent* -hakemuksen ja yhteensä viiden vuoden kuluttua hän voi saada täydet kansalaisoikeudet. Naiset eivät saaneet kansalaisuutta ennen vuotta 1923, vaan saivat oikeutensa miehen kautta.

Yhdysvaltojen kansalaisuutta hakeneet on luetteloitu vuodesta 1790 lähtien. Luetteloissa on merkitty nimi, ikä, syntymäaika, kansalaisuus ja tieto siitä myönnettiinkö kansalaisuus vai ei.

Kansalaisuushakemus jätettiin 27.9.1906 asti paikalliselle, osavaltion tai liittovaltion tuomioistuimelle. Hakemukset on säilytetty joko paikallisessa tuomioistuimessa, a.o. osavaltion jossain arkistossa tai jossain Yhdysvaltojen valtionarkiston alueellisessa arkistossa. [Lisätietoa](#) kansalaisuushakemuksista valtionarkiston www-sivuilta. Luetteloissa on aukkoja ja niiden saatavuudesta kannattaa kysyä a.o. alueen arkistoista tai tuomioistuimista. Julkaisussa *Guide to Genealogical Research in the National Archives* on tietoja siitä, missä alueellisten tuomioistuinten arkistoja säilytetään.

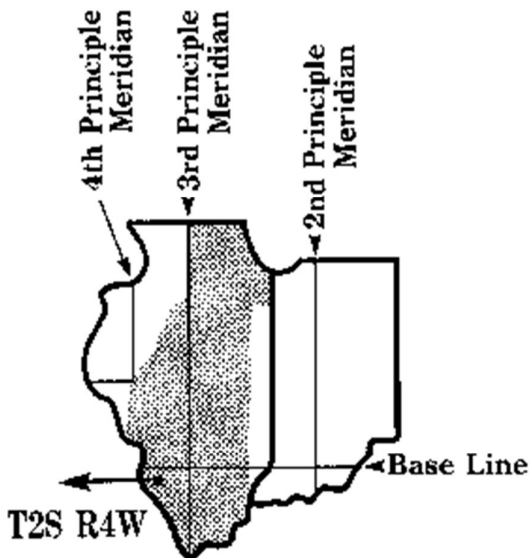
Jos hakemus on jätetty myöhemmin kuin 27.9.1906, siitä on kopio Washingtonissa (Immigration and Naturalization Service, INS). Hakemuksista saa maksullisia kopioita. Tilaus pitää tehdä lomakkeella G-641, jota saa kyseisestä virastosta. Hakemuslomakkeen mukana on selvät ohjeet ja maksutiedot.

Tilausosoite:

Immigration and Naturalization Service
425 Eye Street N.W.
Washington, D.C. 20536

Probate Records - testamentit ja perunkirjoitukset

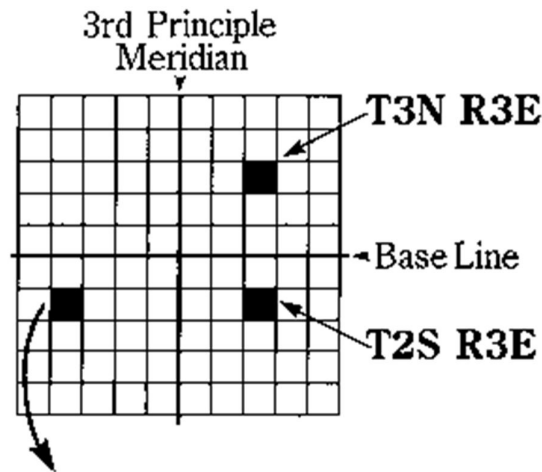
Yhdysvalloissa tulee kuoleman

käytettävissä henkilöluettelo, kuolleiden nimet, sekä *Indirect* perillisten nimet.

Probate Records -asiakirjat omaisuudesta sekä perillisistä ja sukulaisuussuhteestaan

kiinteistörekisteri

6	5	4	3	2	1
7	8	9	10	11	12
18	17	16	15	14	13
19	20	21	22	23	24
30	29	28	27	26	25
31	32	33	34	35	36

T2S R4W, 3rd P.M.

jälkeen hyväksyttää testamentti tätä tarkoitusta varten perustetussa tuomioistuimessa, jonka nimi on *Probate Court*. Suurissa piirikunnissa (county) voi olla erityisiä alueita, Probate Districts. Yleensä kyseiset asiakirjat, Probate Records, löytyvät sen piirikunnan, jossa henkilö asui kuollessaan, County Court Housesta. Useimmiten on *Direct Index*, jossa on *Index*, jossa on

sisältävät tietoja heidän kuolleeseen. Land Records -

Osatakseen käyttää hyväksi

Land Records, tulee tuntea kyseisen lainsäädännön (Homestead Act) lisäksi kuinka maan jakaminen tapahtui.

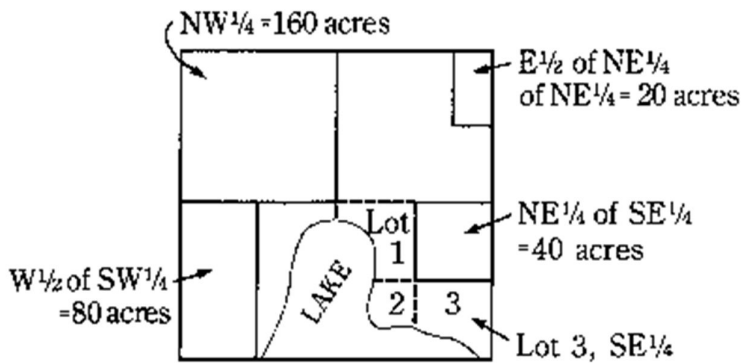
Maan jakaminen

Yhdysvaltoihin kuuluu, kuten tunnettua, 50 osavaltiota. Ne jakautuvat piirikuntiin (county), joita on 3071. Poikkeuksena on Alaska, jonka hallintoa ei ole jaettu pienempiin osiin. [Piirikuntien luettelo](#) löytyy internetistä, sieltä voi myös etsiä, mihin osavaltioon tietty piirikunta kuuluu. Osavaltiot voi myös etsiä [kartalta](#), ja sitä kautta saada tiedot piirikunnista. Seuraavien linkkien avulla pääset suomalaisten osavaltioihin: [Michigan](#), [Minnesota](#), [Massachusetts](#), [New York](#), [Washington](#), [Kalifornia](#), [Wisconsin](#) ja [Oregon](#).

Jokainen piirikunta jaetaan neliömäisiin osiin, "townships", jotka puolestaan jaetaan 36 osaan.

Itä-länsisuuntainen perusviiva, *base line*, leikataan yhdellä tai useammalla pohjois-eteläsuuntaisella pääviivalla, *principal meridians*. Ruudukossa *township* on sivuiltaan 6 mailia ja sen sisältämät 36 pikkuruutua, *sections*, yhden mailin ja altaan 640 eekkeriä, *acres*.

kiinteistörekisteriä, ns.

**Section 13
T2S R4W, 3rd P.M.**

Ruudut on numeroitu 1-36, ja ne jaetaan vielä neljään osaan ilmansuuntien mukaan, esim. *NW 1/4*.

Nämä neliöt voidaan vielä jakaa neljään vastaavaan osaan. Koillisin nurkka merkitään siis *NW 1/4 of NW 1/4*. Periaatteessa tämä jako voi jatkua loputtomasti. Township saa koordinaattinsa riippuen suhteestaan perusviivoihin, Base line ja Principle meridians, esim. *T2S R3E*.

Township

- kuusi kertaa kuusi mailia = 36 neliömailia
- jaettu 36 osaan (section), jotka on numeroitu 1-36

Section

- neliö, jonka sivut ovat yksi maili
- pinta-ala on 640 eekkeriä

Eekkeri (acre)

1 eekkeri = 43.560 neliöjalka = 0,4047 hehtaaria

Ohiosta länteen olevat osavaltiot (poikkeuksina Kentucky, Tennessee ja Texas) on jaettu tällä ruutujärjestelmällä. Tarkempi [kuvaus](#) township-jaosta, Land Recordsista sekä kirjallisuusviitteitä löytyy täältä.

Homestead Act - laki ilmaisesta viljelymaasta

Vuodelta 1862 peräisin olevan lain, ns. Homestead Actin, perusteella maata voitiin antaa ilmaiseksi keskilännen uudisasukkaille. Ne, jotka eivät olleet Yhdysvaltojen kansalaisia, sitoutuivat hakemaan kansalaisuutta ja viljelemään maata. Viiden vuoden kuluttua uudisasukas sai täydet omistusoikeudet, jos hän oli täyttänyt kaikki ehdot.

Jokainen uudisasukas voi saada ilmaiseksi neljäsosan sektioista eli 160 eekkeriä (64,75 hehtaaria), ja tästä tuli uudisasukkaan "homestead". Suuria alueita annettiin myös rautatieyhtiöille, jotka möivät osuutensa rahoittaakseen rautateiden rakentamisen. Myöhemmin alueita voitiin jakaa pienempiin osiin tai ostoin yhdistää suuremmiksi alueiksi. Suorakulmaisuus on kuitenkin säilynyt ja näkyy edelleen maisemassa, jossa tiet ja rajat noudattavat ruutukuviota.

Suomalaisten tilojen määrä

Vuonna 1925 noin 25 % Yhdysvalloissa asuvista suomalaisista sai toimeentulonsa maataloudesta. He omistivat noin 15.000 tilaa, joista noin 75 % oli Minnesotassa, Michiganissa ja Wisconsinissa ja noin 17 % Tyynen Valtameren viereisissä osavaltioissa. Suhteessa saksalaisten (140.000), ruotsalaisten (60.000) ja norjalaisten (50.000) tiloihin oli suomalaistilojen määrä vaatimaton.

Merkitys sukututkijalle

Sukututkijalle on kiinteistörekisterillä (Land Records) suuri merkitys. Oli hyvin tavallista, että tietylle alueelle tuli samanmaalaisia uudisasukkaista. Seuraamalla maa-alueiden omistusmuutoksia, kenelle niitä myytiin ja ketkä niitä perivät, voi usein edetä sukupolven verran tutkimuksissa. Rekistereissä olevien tietojen avulla voi myös seurata nimen muutoksia ja jopa selvittää avioliittoja, jos maa-alueet vaihtoivat omistajaa perinnön kautta. Tiedoista voi myös saada "lihaa luiden ympärille" muuten varsin niukkaan sukuselvitykseen.

Register of Deed's Office - kiinteistörekisterivirasto

Homesteadien jaosta vastaavaa viranomaista kutsuttiin nimellä Register of Deeds. Nykyään tämä kansalaisten valitsema virkailija hoitaa mm. omistusmuutosten kirjauksen (Register of Deed's Office). Kiinteistörekisteristä, *Land Records*, voi seurata, kuinka maata perittiin ja jaettiin, ja siten selvittää perillisten nimiä.

Register of Deed's Office piti yllä jaettujen ja myytyjen alueiden luetteloa, ns. *tract book*, sekä karttaa, ns. *township plat*, johon oli merkitty alueiden omistajien nimet. Kun omistaja vaihtui, kirjoitettiin uuden omistajan nimi kartalle. Kartat voivat siksi sisältää paljon tietoa eri ajoilta.

General Land Office (GLO)

Kun uudisasukas oli täyttänyt velvoitteensa, paikallisviranomaisen lähetti paperit keskusvirastoon, General Land Office (GLO), Washingtoniin. GLO vahvisti, että kaikki oli kunnossa, ja antoi *patentin*, joka siirsi maa-alueen uudisasukkaan omistukseen. GLO arkistoi tiedot osavaltio- ja aluekohtaisesti aikajärjestyksessä. Lopullinen homestead-alueen rekisteröintiasiakirja sisältää hakemuksen, viljelysitoumuksen, todistuksen viljelyn toteutumisesta (sisältää hakijan nimen, iän, osoitteen, viljelmien ja rakennusten kuvauksen, perheenjäsenten lukumäärän ja sukulaisuussuhteet, kansalaisuuden, sadot, viljelyalueen ja todistajien vakuutukset), kopion kansalaisuushakemuksesta ja itse patentin.

Vain noin 40 % homestead-hakemuksista johti siihen, että uudisasukas sai omistusoikeuden maahan. Jos uudisasukas ei viljellyt sovittua määrää viiden vuoden kuluessa tai suorittanut maksujaan, hakemus hylättiin. Hylättyjen homestead-hakemusten asiakirjat on pääosin arkistoitu keskitetysti (Washington National Records Center, Suitland, Maryland).

General Land Office (GLO) yhdistettiin vuonna 1946 toisen viraston, [Bureau of Land Management](#) (BLM), kanssa. Suurin osa GLO:n papereista on BLM:ssä tai arkistoituna BLM:n arkistoon valtionarkistossa (National Archives). Useimmat tract books, plat books ja patentit on mikrofilmattu. BLM:n toimisto Alexandriassa (Virginia) säilyttää itäisten osavaltioiden mikrofilmejä, kun taas läntisten osavaltioiden filmit ovat kunkin osavaltion toimistossa. Mikrofilmejä on myös osavaltioiden ja alueellisissa arkistoissa sekä kirjastoissa. Tract book on paras lähde oikean asiakirjan löytämiseksi.

Patent Records -tietokannasta voi etsiä [itäisten osavaltioiden](#) (Alabama, Arkansas, Florida, Indiana, Louisiana, Michigan, Minnesota, Mississippi, Missouri, Ohio ja Wisconsin) tietoja (kirjoita 00000 "postal code" kohtaan).

[Linkkejä](#) yleistietoihin Land Recordsista.

Osoiteluettelot

City Directories - kaupunkien osoiteluettelot

Kuten Suomessa myös yhdysvaltalaisissa kaupungeissa on julkaistu mainostajien rahoittamia osoiteluetteloita. Niitä löytyy kongressin kirjastosta, Library of Congress, Washingtonissa ja osavaltioiden suurimmista kirjastoista. Osoiteluettelot on usein mikrofilmattu, ja niitä voi tilata pääkirjastoista ja mormoonien sukututkimuskeskuksesta.

Osoiteluetteloista voi myös tilata hakuja. Sukunimen mukainen haku yhdestä kaupungista maksaa muutamia dollareita. Tällöin saa luettelon kaikista henkilöistä, joilla on haettu nimi. [Osoiteluetteloiden listasta](#) on helppo valita, mitä hakea. sieltä löytyy myös osoite, jonne maksu pitää lähettää.

Plat Books - maaseudun osoiteluettelot ja kartat

Monissa piirikunnissa yritykset ovat julkaisseet karttoja, joissa on osoitetiedot kaikista alueen maanomistajista. Nämä ns. *Plat Books* on kerätty arkistoihin ja kirjastoihin. Kartoista voi nähdä, kuka on omistanut maata, ketkä olivat naapureita jne. Sukututkijalle voi olla suurta hyötyä näistä tiedoista, jos hän tietää alueen, jonne etsitty henkilö on muuttanut, mutta ei tarkkaa osoitetta. Suomalaisten asuttamien alueiden kartoista ei ole selvitystä.

SSDI - Yhdysvaltojen sosiaalivakuutus

[Social Security Death Index](#) (SSDI) on tietokanta, jossa on tiedot noin 70 miljoonasta amerikkalaisesta, jotka ovat olleet Yhdysvaltojen sosiaalivakuutusjärjestelmän jäseniä. Tietokannassa on lähinnä vuoden 1962 jälkeen kuolleita. Maanviljelijät, kotirouvat ja yrittäjät eivät yleensä ole olleet vakuutettuja. SSDI sisältää joukon henkilötietoja ja SS-numeron, joka täytyy ilmoittaa, kun pyytää kirjallisesti tarkempia tietoja kyseisestä henkilöstä. Yhteysosoite:

Freedom of Information Officer
4-H-8 Annex Bldg.
6401 Security Blvd.
Baltimore, MD 21235

Liitä \$27.00 tiedusteltua henkilöä kohden.

Puhelinluettelot

Puhelinluettelot ovat erinomainen apuväline tietyn sukunimen tai tietyn henkilön etsimisessä. Yhdysvalloissa on useita luetteloita joista voi etsiä kotinumeroita:

- [Switchboard](#)
- [AT&T AnyWho](#)
- [AT&T AnyWho](#) (etsi numeron perusteella)
- [Yahoo!](#)
- [Info-Space](#)

On huomattava, että luettelot eivät ole identtisiä eikä mikään niistä sisällä kaikkia kotipuhelinnumeroita. Haku kannattaa toistaa muutaman kuukauden kuluttua, sillä tietokantoja päivitetään silloin tällöin.

Etsi siirtolaisia Yhdysvalloista

Ei ole arkistoa eikä myöskään kotisivuja, joista voisi suoraan löytää tietoja siirtolaisista tai heidän jälkeläisistään. Hyvä tapa voi olla etsiä [yhdistyksiä](#) ja yksityishenkilöiden kotisivuja, joiden avulla pääsee eteenpäin. Seuraavassa on linkkejä joillekin tärkeille kotisivuille sekä muuta tietoa, josta voi olla apua suomalaisten ja heidän jälkeläistensä etsinnässä Yhdysvalloista.

Jos tiedät postinumeron

Ehkä tiedät vain sukulaistesi asuinpaikkakunnan postinumeron. [Postinumerot](#) ja niihin liittyvät paikkakunnat löytyvät listattuna täältä.

Valtakunnallinen arkisto

Yhdysvaltojen valtionarkistolla, [National Archives and Records Administration](#) (NARA), on haaraosastoja koko maassa. Organisaatio on toisenlainen kuin Suomessa, ja voi olla vaikea saada siitä kokonaiskuva. NARA on liittotason arkistolaitos, jota osavaltioiden arkistot täydentävät usein yliopistojen yhteydessä. Pääpaikka on Washingtonissa ja kolmetoista alueellista arkistoa, [Regional Archives](#) sijaitsee ympäri maata. Näissä on aineistoa liittotason tuomioistuimilta ja kyseisten alueiden liittotason viranomaisilta. Niissä on myös paljon mikrofilmattua aineistoa, esim. census. Yhteenvetoluettelo listaa kaikki arkistot, joita on saatavilla, eritellen kuhunkin alueelliseen arkistoon.

Muita tietokantoja

Useita [tietokantoja](#) joista voi etsiä henkilöitä.

[Roots Surname List](#) on tietokanta, jossa on tuhansittain sukunimiä, joita erityisesti amerikkalaiset tutkivat. Hakutuloksena saa tutkijoiden sähköpostiosoitteet. Tietokanta toimii alkeellisena sukututkijaluettelona.

[Roots Location List](#) on vastaava paikkakuntakohtainen tietokanta. Hakutuloksena saa kyseisiä paikkakuntia tutkivien henkilöiden osoitteet.

Mikä on SASE?

Yhteydenotoissa toisiin sukututkijoihin ja myös viranomaisiin tuntuu usein olevan tärkeintä, että lähettää ns. *SASEn*. Se tarkoittaa yksinkertaisesti kirjekuorta, johon on kirjoitettu oma osoite ja liimattu postimerkki, Self Adressed Stamped Envelope. Emme voi ostaa muiden maiden postimerkkejä, mutta postista voi hankkia kansainvälisiä vastauskuponkeja, jotka vastaanottaja voi vaihtaa postimerkeiksi omassa postitoimistossaan.